

Biblická hodina – 28.05.2026

Suspírium: „Kto spomedzi bohov je taký ako ty, Hospodin? Kto sa ti vyrovná velebou svätosti? Divotvorca hrozný, hoden všetkej chvály? Vystrel si pravicu, zem ich pohltila. Milosťou svojou viedol si tento ľud, ktorý si vykúpil svojou silou a sprevádzal mocou k svojmu svätému príbytku..“ (II Mojž 15,11-13) Amen.

Začiatočná pieseň: Chválospev č. 359: „Ó, príď, ó, príď Emanuel, ...“

Modlitba: Milujúci nebeský Otče náš v Pánovi Ježišovi Kristovi! Ďakujeme Ti za tento spoločný večer, za Tvoje Slovo a za to, že znovu môžeme vidieť, že Tvoje slovo trvá naveky. Ďakujeme Ti, že keď ľudia chceli vysloviť kľatbu nad Izraelom, Ty si aj vtedy vyslovil požehnanie. Ďakujeme, že to, čo Ty rozhodneš, nemôže zmeniť ani človek, ani démonická moc. Pane, vyznávame pred Tebou, že aj my sa k Tebe často snažíme približovať len vonkajšími vecami. Mnohokrát sa Ti chceme zapáčiť skutkami, výkonmi a náboženskými formami, zatiaľ čo naše srdce je ďaleko od Teba. Prosíme Ťa, očisti naše srdcia a daj nám úprimný a živý vzťah s Tebou. Ďakujeme Ti, že Ty sa nemeníš. Nie si človek, aby si klamal alebo menil svoje rozhodnutie. Čo povieš, to je pravda. Čo zaslúbiš, to aj naplníš. Ďakujeme, že v Kristovi si vyslovil požehnanie nad svojimi a niet takej moci, ktorá by nás mohla vytrhnúť z Tvojej ruky. Pane, zachovaj nás pred strachom, poverami a každou falošnou istotou. Uč nás, aby sme nežili z veštíeb, ľudských praktík alebo vlastnej kontroly, ale z Tvojho Slova a z Tvojho vedenia. Prosíme, prihováraj sa nám počas tejto biblickej hodiny! Daj, aby sme Slovu nielen rozumeli, ale aby preniklo až do nášho srdca. Odhaľ v nás všetko, čo nie je od Teba, a upevni našu vieru v tom, že Ty si s nami. Ďakujeme Ti za Ježiša Krista, pravé a dokonalé zjavenie, skrze ktorého Ťa môžeme poznať. Ďakujeme, že sa stal za nás kľatbou, aby sme my mohli získať večné požehnanie. Duchu Svätý, veď nás teraz, daj nám pozorné srdce, otvoreného ducha a poslušný život. V mene Pána Ježiša Krista. Amen.

Biblický text: Štvrtá kniha Mojžišova 23. kapitola: *„Bileám povedal Balákovi: „Postav mi tu sedem oltárov a priprav mi sedem býčkov a sedem baranov!“ Balák urobil, ako žiadal Bileám. Potom Balák a Bileám obetovali býčka a barana na každom oltári. Bileám povedal Balákovi: „Postav sa k svojej spaľovanej obete a ja odídem. Azda sa mi Hospodin ukáže a oznámim ti, čo mi zjaví.“ Potom sa Bileám odobral na osamelé miesto. ⁴Boh mu vyšiel v ústrety a Bileám mu povedal: „Pripravil som sedem oltárov a na každom z nich som obetoval býčka a barana.“ Potom Hospodin vložil Bileámovi do úst slová a povedal: „Vráť sa k Balákovi s posolstvom!“ Keď sa k nemu vrátil, stál pri svojej spaľovanej obete spolu so všetkými moábskymi kniežatami. Vtedy vyslovil svoj výrok: „Z Aramu ma priviedol Balák, z východných vrchov moábsky kráľ: Poď*

preklínať Jákoba, pod' zlorečiť Izraelovi! Ako môžem preklínať, keď Boh nepreklína, ako mám zlorečiť, keď Hospodin nezlorečí?⁹Vidím ho z vrcholu skál, z pahorkov naňho hľadím. Vidím ľud, čo býva oddelene, a nepatrí k pohanom. Kto zráta Jákobovcov? Je ich ako prachu! Kto spočíta Izraelitov? Je ich ako piesku! Kiežby som zomrel smrťou spravodlivých, kiežby som skončil ako oni!" Nato Balák povedal Bileámovi: „Čo si mi to urobil? Priviedol som ťa, aby si mojich nepriateľov preklial, a ty ich stále žehnáš!" On odpovedal: „Nesmiem azda povedať to, čo mi do úst vložil Hospodin?" Balák mu na to povedal: „Pod' so mnou na iné miesto, odkiaľ ten ľud uvidíš. Ty si zatiaľ videl len jeho časť, nevidel si ho celý. Odtiaľ mi ho prekľaješ!" Odviedol ho teda na Cófimské pole pri vrchole Pisgy, kde postavil sedem oltárov a na každom z nich obetoval býčka s baranom. Bileám povedal Balákovi: „Ostaň tu pri svojej spaľovanej obete a ja zatiaľ počkám na stretnutie." Hospodin sa stretol s Bileámom, vložil mu do úst slová a povedal: „Vráť sa k Balákovi s posolstvom!" Keď sa Bileám vrátil k Balákovi, videl ho stáť pri jeho spaľovanej obete spolu s moábskymi kniežatami a Balák sa ho spýtal: „Čo hovoril Hospodin?" Vtedy Bileám vyslovil svoj výrok: „Povstaň, Balák, a počúvaj, dávaj pozor, syn Cippóra! Boh nie je človek, aby klamal, nie je syn človeka, aby ľutoval. Povie azda a nespraví? Slúbi a nesplní? Dostal som príkaz požehnávať; on žehnal, nemôžem to zmeniť. Nepravosť nevidieť v Jákovovi, nebadať zlobu v Izraeli. Hospodin, jeho Boh, je s ním; jasot znie na počesť kráľa. Boh, čo ho vyviedol z Egypta, je preňho ako roh byvola. Nieto kliatby proti Jákovovi, nijakej veštby proti Izraelu. Teraz sa povie Jákovovi, Izraelovi, čo koná Boh. To je ľud! Vstáva ako levica, dvíha sa ako lev. Neľahne si, kým nezhltnie korisť, kým nevypije krv usmrtených." Nato Balák povedal Bileámovi: „Keď už ho nemôžeš prekliať, aspoň ho nežehnaj!" Bileám odpovedal Balákovi: „Nevravel som ti, že musím urobiť všetko, čo mi povie Hospodin?" Potom Balák povedal Bileámovi: „Pod', zavediem ťa na iné miesto, možno sa zapáči Bohu, aby si ho odtiaľ preklial." Balák zaviedol Bileáma na vrchol Peóru, ktorý vyčnieva nad pustatinou. Potom Bileám povedal Balákovi: „Postav tu sedem oltárov a priprav mi sedem býčkov a sedem baranov!" Balák urobil tak, ako si želal Bileám a na každom oltári obetoval jedného býčka a jedného barana."

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Pred nami stojí jedno z najsilnejších prorociev uprostred historických kníh. Navonok príbeh hovorí o tom, že Balák chce prostredníctvom Baláma prekliať Izrael. Hlbšie posolstvo však znie: Božie požehnanie nemôže zvrátiť ani človek, ani démonická moc. Celou kapitolou žiari Božia zvrchovanosť, vernosť a zmluvná láska.

„Postav mi tu sedem oltárov..." Číslo sedem je číslom plnosti. Balám a Balák sa snažia získať Božiu priazeň náboženskými vonkajšími úkonmi. Prinášajú mnoho

obetí, pretože si myslia, že Boh sa dá manipulovať. Aj dnes človek často robí to isté: náboženskými skutkami, vonkajšou zbožnosťou a obradmi chce ovplyvniť Boha. Ale Pán sa nedá kúpiť. Nezáleží na množstve obetí, ale na stave srdca.

„Balák urobil, čo mu Balám povedal...“ Balák je ochotný urobiť čokoľvek kvôli svojmu strachu. Bojí sa Izraela, a preto siaha po duchovných prostriedkoch. Strach človeka ľahko vedie k poverám. Keď človek nedôveruje Bohu, obracia sa k manipulácii, kontrole a ľudským praktikám. Viera však spočíva v Božej vláde.

„Možno sa stretnem s Hospodinom...“ Balám je stále neistý. V skutočnosti nepozná Pána, iba sa snaží „použiť“ Božie zjavenie. „Holý vrch“ môže byť obrazom duchovnej pustoty. Človek môže byť nábožný, a predsa vo vnútri prázdny. Môže poznať Písmo, službu aj náboženský jazyk, ale pritom mu môže chýbať živý vzťah s Bohom.

„Boh sa stretol s Balámom...“ To je ohromujúca milosť. Boh odpovedá aj pohanému veštcovi. Boh je zvrchovaný. Môže použiť na svoje ciele aj toho, kto s Ním nie je v poriadku. To však neznamená, že Balámovo srdce bolo čisté. Neskôr vidíme, že ho skazila láska k peniazom.

„Hospodin vložil svoje slovo do Balámových úst...“ Boh vkladá prorokovi do úst živé Slovo. Pravé proroctvo nie je ľudský nápad, psychológia ani inšpirácia. Je to zjavenie od Boha. Boh zaslubuje, že vzbudí proroka, do ktorého úst vloží svoje slová. V konečnom dôsledku to ukazuje na Krista. „Svoje slová som vložil do tvojich úst...“ (Iz 51,16) Boh chráni toho, koho posielal. Dotkol sa úst Jeremiáša. (Jer 1,9) Sila služby nepochádza z ľudského talentu. Večnú moc má iba to, čo povedal Boh. Ľudské slová pominú, ale Božie Slovo zostáva naveky.

Balám začína svoje podobenstvo: „Balák ma priviedol z Aramu...“ Ukazuje to kontrast medzi ľudským zámerom a Božím zámerom: človek chce kliatbu, Boh dáva požehnanie. Boh nedovolil kliatbu nad Izraelom, ale premenil ju na požehnanie. Jednou z najväčších istôt veriaceho je: Boh dokáže premeniť aj kliatbu na požehnanie.

„Ako môžem prekliat toho, koho Boh neprekliat?“ To je jeden z kľúčových veršov tejto kapitoly. Ak Boh niekoho požehná, človek, démon, čary ani zlé slová ho nemôžu definitívne zničiť. Veriaci sa nemusí báť kliatby, veštenia ani okultných vecí. V Kristovi stojíme pod väčšou ochranou.

„Tento ľud bude bývať oddelene...“ Izrael je oddelený ľud. Boží ľud sa vždy líši od sveta – nie z nadradenosti, ale z povolania. Izrael odlišovala Božia prítomnosť. Kristus zbúral múr medzi Židom a pohanom. (Ef 2,14) Veriaci človek žije vo svete, ale nežije podľa sveta.

„Kto spočíta Jáko...“ To je naplnenie zaslúbenia daného Abrahámovi. „Kiežby som zomrel smrťou spravodlivých...“ Balám túži po konci spravodlivého človeka, ale nechce žiť jeho život. To je veľmi dôležité poučenie. Mnohí túžia po pokojnej smrti a večnom živote, ale nechcú žiť svätý život. K spravodlivému koncu vedie spravodlivá cesta.

Balák je sklamaný: „Ty si ich požehnal!“ Balám odpovedá: „Môžem hovoriť len to, čo mi prikáže Hospodin.“ Pravý služobník nehľadá priazeň ľudí. Nemanipuluje poslanstvo. Kazateľ môže čeliť spoločenskému, finančnému či ľudskému tlaku. Ale Boží človek môže hovoriť iba to, čo hovorí Pán.

Následne idú na iné miesto. To je ľudské zmýšľanie: „Možno to odtiaľto bude fungovať...“ Človek sa často snaží zmeniť prostredie, metódu alebo stratégiu, zatiaľ čo Božia vôľa zostáva rovnaká. Božia pravda nezávisí od miesta, ale od srdca.

„Vstaň, Balák, a počúvaj...“ To je prorocká autorita. Božie Slovo stojí nad kráľmi. Pozemská moc nemôže zrušiť Božie slovo. „Boh nie je človek, aby klamal...“ To je jedno z najmocnejších biblických vyhlásení o Božej nemennosti. Čo to znamená? Boh neklame. Nie je nestály. Nie je rozmarný. Neberie späť svoje zaslúbenia. „Nie je možné, aby Boh klamal.“ (Žid 6,18) Aj keď je všetko neisté, Božie zaslúbenie zostáva pevné.

„Dostal som príkaz požehnávať...“ Ak Boh požehná, človek to nemôže zrušiť. Tu vidíme paralelu s Kristom: veriaci, ktorý bol ospravedlnený, je v Kristovi požehnaný. Satan môže obviňovať, ale Boh už vyriekol rozsudok: „Niet už odsúdenia...“ (R 8).

„Nevidí nepravosť v Jákobovi...“ To neznamena, že Izrael bol bez hriechu, ale že sa naň Boh pozeral cez zmluvu milosti. „Hospodin je s nimi.“ To je srdce evanjelia. Emanuel – „Boh s nami“. Najväčším pokladom veriaceho nie sú okolnosti, ale Božia prítomnosť.

„Boh ich vyviedol z Egypta...“ Vyslobodenie pochádza od Boha. Sila veriaceho nespočíva v sebedomí, ale v Bohu, ktorý vyslobodzuje.

„Proti Jákobovi nepomôže čarovanie...“ Boží ľud neovládajú okultné sily, ale Božie zjavenie. Veriaci nežijú podľa horoskopov, veštenia ani povier, ale z Božieho Slova. Obraz leva vyjadruje silu a víťazstvo. Boží ľud nebude navždy prenasledovaný a slabý. Je v ňom nebeská sila. To ukazuje aj na Kristovo víťazstvo – na Leva z Júdu.

„Keď ich už nemôžeš prekliat...“ Balák stále nechápe, že Božia vôľa je silnejšia. Človek často bojuje proti Božiemu rozhodnutiu, ale Pánova vôľa nakoniec obstojí. Napokon skúšajú ešte tretíkrát. Vidíme tu ohromujúcu ľudskú tvrdohlavosť. Človek sa znova a znova snaží obísť Boha, obísť pravdu a dosiahnuť iný výsledok neposlušnosťou. Mnohí nechcú činiť pokánie, ale hľadajú riešenie, pri ktorom by Boh „súhlasil“ s ich vlastnou vôľou. Ale Boh sa nemení.

Biblický text: List apoštola Pavla Rimanom 13. kapitola 8-10. veršov: *„Nikomu nebudte nič dlžní, okrem toho, aby ste sa navzájom milovali, lebo kto miluje blížneho, naplnil Zákon. Veď prikázania: Nescudzoložíš, nezabiješ, nepokradneš, nepožičaš a ak je nejaké iné prikázanie, sú zhrnuté v tomto slove: Milovať*

budeš svojho blížneho ako seba samého. Láska blížnemu nerobí zle. Naplnením Zákona je teda láska."

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

V našich ľudských vzťahoch často nespôsobujú najhlbšie rany vyslovené slová, ale nevy povedané napätia, chlad, ľahostajnosť, manipulácia alebo nedostatok lásky. Tieto veci sa stávajú „neviditeľnými dlhmi“, ktoré v nás môžu zostať celé roky, zaťažovať dušu a ničiť vzťahy. Mnohí si myslia: „Nikomú som neublížil.“ A predsa ukladajú druhým bremená urazeným mlčaním, posmechom, odsudzovaním alebo psychickým nátlakom. Apoštol Pavol však hovorí: nech medzi nami zostane len jeden dlh – láska. Svet sa pýta: „Čo dostanem?“ Evanjelium sa pýta: „Čo dávam?“

Zaujímavý obraz ponúka samotné slovo „láska“ – akoby znamenalo navzájom sa sýtiť a posilňovať. Hoci pôvod slova z toho nepochádza, predsa vyjadruje hlbokú duchovnú pravdu: láska človeka živí. Láska dáva život, buduje, uzdravuje, pozdvihuje, dáva nádej a nesie bremená druhého. Ako hovorí Písmo: „Neste si navzájom bremená...“ (Gal 6,2).

Láska vždy niečo dáva: pozornosť, čas, trpezlivosť, vypočutie, prítomnosť, milosrdenstvo. Človek môže byť nábožný, horlivý, slúžiaci alebo znalý Biblie, a predsa bez lásky. Pravda bez lásky sa stáva tvrdosťou a láska bez pravdy sa stáva kompromisom. V Kristovi sú obe spojené.

Apoštol Pavol pripomína prikázania: „Nescudzoložíš, nezabiješ, nepokradneš, nepožiadáš...“ Tieto prikázania hovoria o vzťahoch medzi ľuďmi. Reťaz hriechu sa často začína žiadosťou, sebeckom alebo závisťou a vedie k nenávisti, ubližovaniu a napokon k smrti. Apoštol Jakub píše: „Žiadosť, keď počne, rodí hriech, a hriech, keď dozrie, plodí smrť.“ (Jak 1,15). Hriech zriedka narastie za jediný deň – často sa začína zranením alebo sebeckou myšlienkou.

Ježiš povedal: „Miluj svojho blížneho ako seba samého.“ Človek prirodzene najviac miluje seba, preto je také ťažké skutočne hľadať dobro druhého. Dnešný svet často hovorí: „Nájdí sám seba!“ Evanjelium však hovorí: „Zapri sám seba!“ V mnohých vzťahoch nejde o to, čo je dobré pre druhého, ale o to: „Čo chcem ja?“ alebo „Ako z toho vyjdem lepšie ja?“ Láska však nie je sebecká, nechce ovládať ani manipulovať. Vie ustúpiť, čakať, mlčať a slúžiť.

„Láska nerobí zle blížnemu.“ Nielen aktívne ubližovanie ničí vzťahy, ale aj ľahostajnosť, odmietanie, odopieranie lásky alebo pohrdanie. Často najviac bolí nie to, čo bolo povedané, ale to, čo nikdy nebolo vyslovené.

Je dobré položiť si otázky:

- Budujem druhého alebo ho zaťažujem?
- Privádzam ho bližšie ku Kristovi alebo ho vzdiaľujem?
- Počúvam ho alebo len čakám, aby som mohol odpovedať?
- Nesiem ho alebo ho používam?

Láska nie je slabosť. Vie povedať pravdu, napomenúť, povedať „nie“ a stanoviť hranice – ale nechce zraniť.

Kto je môj blížny? Ježiš odpovedá v podobenstve o milosrdnom Samaritánovi: blížny je ten, „kto mu preukázal milosrdenstvo“. Nie je to náboženská kategória a nie sú to len „naši“. Blížnym môže byť člen rodiny, kolega, sused, starý rodič, ťažký človek alebo aj ten, s ktorým máme konflikt. Kristus nás miloval vtedy, keď sme ešte boli jeho nepriateľmi.

Augustín povedal: „Miluj a rob, čo chceš.“ Neznamená to svojvôľu, ale to, že človek vedený Kristovou láskou nechce robiť zlo. Zákon zvonka hovorí: „Toto nerob!“ Láska však zvnútra vedie človeka: „Toto chcem robiť.“

Kristovská láska nie je iba otázkou ľudského úsilia alebo sebazaprenia. Sami od seba sa unavíme, zatvrdíme alebo vraciame úder. Kristus však dáva nové srdce a nové pohnútky. Minimum zákona je: „Neubližuj.“ Maximum lásky je: „Dávaj život.“

Ježiš nielen hovoril o láske, ale sklonil sa k ľuďom, niesol ich bremená, odpúšťal a dal svoj život za iných. Kríž je najhlbším obrazom lásky: keď človek nezachraňuje seba, ale obetuje sa za druhých. Preto kresťanská láska nie je iba emócia alebo náboženská zdvorilosť, ale životný štýl sebadarovania.

Záverečná modlitba

Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Napomíname vás však, bratia: usmerňujte neporiadnych, posmeľujte malomyselných, ujímajte sa slabých, voči všetkým buďte trpezliví. Hľadte, aby sa nikto nikomu neodplácal zlým za zlé, ale vždy sa usilujte o dobro medzi sebou i voči všetkým.“ (ITes 5,14) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 623: „Zostaň so mnou, veď už prichádza noc...”